

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 347/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. Č., B., zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaniach vedených pod sp. zn. 15 C 262/04, sp. zn. 13 C 172/04 a sp. zn. 9 C 262/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Č. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. septembra 2006 doručené podanie E. Č., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., B., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 15 C 262/04, 13 C 172/04 a 9 C 262/04 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o úpravu užívania spoločných nehnuteľností a určenie

náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu, ako aj o zaplatenie 108 000 Sk s príslušenstvom.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

„Sťažovateľka je spoluvlastníčkou v podiele 7/12 nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. D. zapísanej na Katastrálnom úrade v B., Správa katastra K., na LV č. 527, ako rodinný dom súp. č. 90 na parc. č. KNC 399/6, sťažovateľka je tiež spoluvlastníčkou v podiele 5/12 nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. D. zapísaných na Katastrálnom úrade v B., Správa katastra K. na LV č. 318, ako parc. č. KN 399/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 176 m², parc. č. KN 399/7 zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², parc. č. KN 399/8 v častiach záhrady o výmere 415 m², záhrady o výmere 961 m², vodné plochy o výmere 13 m², zastavané plochy a nádvoria o výmere 566 m², parc. č. KN 399/9 záhrady o výmere 458 m².

1. Sťažovateľka doručila Okresnému súdu vo Zvolene dňa 2. 12. 2004 návrh na začatie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktorých je spoluvlastníčkou z dôvodu, že nebolo možné mimosúdne vec vyriešiť so spoluvlastníčkou S. Š., bytom T., sestrou sťažovateľky, ktorá predmetné nehnuteľnosti v celku užíva pre svoje potreby. Sťažovateľka zároveň podaným návrhom žiadala súd o oslobodenie od platenia súd poplatkov, z dôvodov že ju k tomu oprávňovali jej osobné a majetkové pomery. Predmetné konanie prebieha na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 15 C 262/04. Okresný súd vo Zvolene uznesením č. k. 15 C 262/04-60 zo dňa 1. 3. 2005 sťažovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Uznesením Okresného súdu vo Zvolene č. k. 15 C 262/2004-76 zo dňa 22. 9. 2005 súd konanie prerušil do doby právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 13 C 14/2005, kde odporkyňou v tomto konaní bola sťažovateľka. Listom zo dňa 30. 9. 2005 sťažovateľka podala odvolanie proti rozhodnutiu Okresného súdu vo Zvolene č. k. 15 C 262/2004-76 zo dňa 22. 9. 2005, ktorým súd konanie prerušil domnievala sa, že konanie nebolo nutné prerušiť, pretože bolo možné vykonávať dôkazy, ktoré by boli mali zásadný význam, pre rozhodnutie vo veci samej a preto pokladala prerušenie konania za predčasné, čím sú teraz spôsobené značné prieťahy v tomto konaní. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13 Co 248/2005-86 zo dňa 9. 11. 2005 rozhodol o odvolaní

sťažovateľky a uznesenie Okresného súdu vo Zvolene... potvrdil, sťažovateľka listom zo dňa 20. 12. 2005 podala dovolanie proti uzneseniam Okresného súdu vo Zvolene... a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici..., kde opätovne poukazovala na to, že konanie súd prerušil predčasne, a že bolo možné vykonávať dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. K dnešnému dňu nebolo sťažovateľke doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jej dovolaní, pričom sťažovateľka listom zo dňa 14. 6. 2006 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby vo veci rozhodol. Konanie vedené na Okresnom súde vo Zvolene pod č. k. 13 C 14/2005 bolo právoplatne skončené 5. 4. 2006...

2. Sťažovateľka doručila dňa 2. 12. 2004 Okresnému súdu vo Zvolene návrh na začatie konania o úpravu užívania spoločných nehnuteľných vecí a určenie náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu, konanie je vedené pod č. k. 13 C/172/2004. Zároveň v podanom návrhu žiadala súd, aby ju oslobodil od platenia súdnych poplatkov, pretože ju k tomu oprávňujú jej osobné a majetkové pomery. Okresný súd vo Zvolene uznesením č. k. 13 C 172/04 zo dňa 14. 2. 2005 priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd vytýčil vo veci pojednávanie na deň 12. 10. 2005, avšak na tomto pojednávaní konajúci sudca sťažovateľke oznámil, že jej odíme priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, avšak na tomto pojednávaní o tejto otázke nerozhodol. Sťažovateľke bolo dňa 2. 2. 2006 doručené uznesenie Okresného súdu vo Zvolene č. k. 13 C 172/04-85 zo dňa 24. 1. 2006, ktorým jej súd odňal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, z uvedeného dôvodu sa sťažovateľka proti tomuto rozhodnutiu súdu odvolala, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14 Co/39/06 zo dňa 27. 2. 2006 o odvolaní sťažovateľky rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu vo Zvolene zmenil a sťažovateľke neodňal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Aj napriek tejto skutočnosti súd vo veci nekonal, sťažovateľka žiadala súd listom zo dňa 20. 4. 2006, aby vo veci vytýčil pojednávanie, kde poukazovala aj na skutočnosť, že konanie vo veci č. k. 13 C 14/2005 vedené na Okresnom súde vo Zvolene bolo dňa 5. 4. 2006 právoplatne ukončené, následne sťažovateľka listom zo dňa 14. 6. 2006 žiadala súd o vytýčenie pojednávania. Po viacerých písomných a telefonických urgenciách sťažovateľky súd pojednávanie vytýčil na deň 13. 9. 2006. Sťažovateľka sa domnieva, že vyššie popisovaným konaním súdu, vznikli v konaní prierahy...

3. *Sťažovateľka doručila dňa 2. 12. 2004 Okresnému súdu vo Zvolene návrh na začatie konania o zaplatenie 108.000,- Sk s príslušenstvom, konanie je vedené na tomto súde pod č. k. 9 C 262/2004, vo svojom návrhu zároveň žiadala oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože ju k tomu oprávňujú jej osobné a majetkové pomery. Uznesením č. k. 9 C 262/2004-64 zo dňa 29. 12. 2004 súd priznal sťažovateľke oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v jednej polovici, sťažovateľka podala proti tomuto uzneseniu odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13 Co 26/2005-69 zo dňa 8. 2. 2005 odvolanie sťažovateľky odmietol, preto sťažovateľka listom zo dňa 16. 3. 2005 podala v tejto veci dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4 Cdo 115/2005-100 zo dňa 30. 6. 2005 zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici... a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13 Co 197/2005-104 zo dňa 22. 8. 2005 uznesenie Okresného súdu vo Zvolene č. k. 9 C 262/2004-64 zo dňa 29. 12. 2004, ktorým prvostupňový súd priznal sťažovateľke oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v jednej polovici potvrdil, preto sťažovateľka opätovne vo veci podala dovolanie, avšak toto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Cdo 4/2006 zo dňa 12. 4. 2006 odmietol. Sťažovateľka vzhľadom na svoju finančnú situáciu nevedela uhradiť čiastku v ktorej jej súdom nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, preto uhradila aspoň 500,- Sk z tejto sumy. Okresný súd vo Zvolene uznesením č. k. 9 C 262/04-120 zo dňa 28. 12. 2005 konanie pre nezaplatenie celej čiastky súdneho poplatku zastavil. Sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu súdu o zastavení konania a opätovne žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, domnieva sa, že ju k tomu oprávňujú jej osobné a majetkové pomery zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že vo vyššie uvedených konaniach jej bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celosti a jej majetkové pomery od podania návrhov na začatie konania k dnešnému dňu sú stále rovnaké. Rozhodnutie o odvolaní sťažovateľke k dnešnému dňu doručené nebolo, preto požiadala o jeho doručenie listom zo dňa 28. 7. 2006. Sťažovateľka sa domnieva, že vyššie popísaným konaním súdu, vznikli pre ňu problémy v konaní a taktiež v tomto konaní sa nemôže dovoliť ochrany svojich oprávnených záujmov práve z dôvodu nepriznania oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a to aj napriek skutočnosti, že ju jej majetkové pomery k tomu oprávňujú, čo je zrejmé, ako už vyššie uviedla aj z toho dôvodu, že v konaniach uvedených*

pod bodom 1) a 2) tohto podania jej bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu...

Listom zo dňa 20. 4. 2006 sa sťažovateľka obrátila na predsedu Okresného súdu vo Zvolene so sťažnosťou na prešetrenie prieťahov v jej konaniach, dňa 9. 5. 2006 jej bola doručená odpoveď na sťažnosť č. j. Spr. 214/06. Zo dňa 2. 5. 2006 z, ktorej podľa názoru sťažovateľky vyplýva, že súd sa jej sťažnosťou nezaoberal objektívne, z uvedeného dôvodu požiadala predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici o prešetrenie činnosti prvostupňového súdu v jej konaniach. Dňa 17. 7. 2006 bol sťažovateľke doručený list predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. j. Spr. 11 520/06 zo dňa 10. 7. 2006, pričom sťažovateľka nepokladá vybavenie svojho podania za uspokojivé. Vzhľadom k týmto skutočnostiam obracia sa sťažovateľka so sťažnosťou na Ústavný súd Slovenskej republiky. “

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť a následne vydal vo veci tento nález:

1. Okresný súd vo Zvolene v konaní vedenom pod č. k. 15 C 262/04 porušil základné právo E. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Okresnému súdu Zvolen sa v konaní vedenom pod č. k. 15 C 262/04 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

2. Okresný súd vo Zvolene v konaní vedenom pod č. k. 13 C 172/04 porušil základné právo E. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Okresnému súdu Zvolen sa v konaní vedenom pod č. k. 13 C 172/04 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. Okresný súd vo Zvolene v konaní vedenom pod č. k. 9 C 262/04 porušil základné právo E. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Okresnému súdu Zvolen sa v konaní vedenom pod č. k. 9 C 262/04 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

4. E. Č. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000.000,- Sk, ktoré jej je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. E. Č. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5.788,- Sk..., ktorú je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. D. Š., advokátky, ..., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 15 C 262/04, sp. zn. 13 C 172/04 a sp. zn.

9 C 262/04 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o úpravu užívania spoločných nehnuteľností a o určenie náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu, ako aj o zaplatenie 108 000 Sk s príslušenstvom.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, IV. ÚS 147/04). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a prílohami k nej dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Tento záver vychádza z doterajšieho priebehu troch namietaných konaní.

1. Okresný súd vo veci návrhu sťažovateľky o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedenom pod sp. zn. 15 C 262/04 priznal sťažovateľke uznesením č. k. 15 C 262/04-60 z 1. marca 2005 oslobodenie od súdnych poplatkov. Ďalej uznesením č. k. 15 C 262/76 z 22. septembra 2005 konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 13 C 14/05, v ktorom je sťažovateľka odporkyňou. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľka podala odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací uznesením č. k. 13 Co 248/05-86 z 9. novembra 2005 potvrdil rozhodnutie okresného súdu. O podanom dovolaní proti rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Ústavný súd konštatoval, že okresný súd vo veci sťažovateľky konal, pričom doterajší priebeh konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15 C 162/04 nemožno

hodnotiť ako taký, ktorý by svedčil o nečinnosti okresného súdu alebo o priet'ahoch, ktoré majú povahu zbytočných priet'ahov v jeho postupe, pričom zistil, že rozhodnutie najvyššieho súdu zo 7. augusta 2006, ktorým tento súd odmietol dovolanie s'ťažovateľky, sa od 28. augusta 2006 doručuje právnej zástupkyňi s'ťažovateľky.

2. Okresný súd vo veci návrhu s'ťažovateľky o úpravu užívania spoločných nehnuteľných vecí a o určenie náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu vedenom pod sp. zn. 13 C 172/04 priznal s'ťažovateľke uznesením zo 14. februára 2005 oslobodenie od súdnych poplatkov a nariadil pojednávanie na 12. október 2005. Uznesením č. k. 13 C 172/04-85 z 24. januára 2006 okresný súd odňal s'ťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov. S'ťažovateľka sa odvolala proti označenému uzneseniu. Krajský súd uznesením č. k. 14 Co 39/06 z 27. februára 2006 zmenil uznesenie okresného súdu. Po urgenciách s'ťažovateľky okresný súd nariadil pojednávanie vo veci na 13. september 2006, ktoré bolo na základe doručeného ospravedlnenia neúčasti odporkyne nariadené na 30. október 2006.

Ústavný súd je toho názoru, že okresný súd nebol vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 172/04 nečinný a vykonal základné úkony, pričom nariadil dve pojednávania (12. október 2005 a 13. september 2006), aj keď v období medzi pojednávaniami uplynula doba 11 mesiacov. Napriek uvedenému obdobiu pasivity okresného súdu od januára, resp. februára 2006 do septembra 2006 ústavný súd konštatuje, že priet'ahy v jeho doterajšom postupe nedosahujú intenzitu „zbytočných priet'ahov“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

V nadväznosti na toto hodnotenie ústavný súd poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Ústavný súd spravidla prihliada na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu, ak sa vyskytli opakovane a zároveň významne ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

3. Okresný súd vo veci návrhu sťažovateľky o zaplatenie 108 000 Sk s príslušenstvom vedenom pod sp. zn. 9 C 262/04 priznal sťažovateľke uznesením zo 29. decembra 2004 oslobodenie od súdnych poplatkov v jednej polovici, proti ktorému sťažovateľka podala odvolanie. Krajský súd uznesením č. k. 13 Co 26/05 z 8. februára 2005 jej odvolanie odmietol, preto proti tomuto uzneseniu podala dovolanie na najvyšší súd. Najvyšší súd uznesením č. k. 4 Cdo 115/2005-100 z 30. júna 2005 zrušil označené uznesenie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Krajský súd ďalej uznesením z 22. augusta 2005 uznesenie okresného súdu potvrdil. Okresný súd uznesením z 28. decembra 2005 konanie vo veci sp. zn. 9 C 262/04 zastavil. Proti uzneseniu o zastavení konania sťažovateľka podala dovolanie 18. septembra 2006.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že v označenom konaní sa dosiaľ koná o procesných otázkach (oslobodenie od súdneho poplatku), pričom okresný súd až do zastavenia konania vykonal predbežné úkony vo veci a jeho konanie napriek jeho priebehu nemožno hodnotiť ako konanie so zbytočnými priet'ahmi v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd po vyhodnotení skutočností týkajúcich sa namietaných porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaniach okresného súdu, ktoré začali 2. decembra 2004 pod sp. zn. 15 C 262/04, sp. zn. 13 C 172/04 a sp. zn. 9 C 262/04 skonštatoval, že ich doterajší priebeh nesignalizuje možnosť takeého porušenia označeného základného práva, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po prijatí označených vecí na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky ako celok už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2006